

[Chr. Christensen.]

ansvarlighed for såvel elever som lærere. Vi har derfor med tilfredshed konstateret, at opdragelse til medansvar er pålagt skolen i formålsformuleringen. Vi har også noteret os, at skolens undervisning og hele dagligliv må bygge på demokrati, åndsfrihed og tolerance. Det er jo i virkeligheden smukke og gode ord, men vi må gøre os helt klart, hvad vi forstår ved disse ord. Ordet tolerance er i daglig tale ikke længere entydigt, det rummer jo også begreber, der kan betegnes med holdningsløshed og ansvarsløshed. Hvis det er det sidste, der lægges ind i dette ord, bør ordet ikke forekomme i skolens formålsformulering.

Vi har med beklagelse konstateret, at afsnittet om kristendomsundervisning i den nugældende formålsparagrafs stk. 3 er slettet. Denne undervisning har som i det socialdemokratiske forslag fået sin egen paragraf, § 5, og teksten: kristendomsundervisningen i folkeskolen skal være i overensstemmelse med folkekirkens evangelisk-lutherske lære, er ændret til: kristendomsundervisningens centrale kundskabsområde er den danske folkekirkens evangelisk-lutherske kristendom. Dermed er i virkeligheden adskillelsen mellem skole og kirke en kendsgerning.

Vi ønsker ikke denne adskillelse, og vi vil derfor foreslå den gældende bestemmelse opretholdt. Vi ønsker, at kristendomskundskab og religion, dvs. fremmede religioner og andre livsanskuelser, skal skilles ad i to fag, sådan at orientering om fremmede religioner og andre livsanskuelser kan henlægges til orienteringsfagene: historie, geografi, samfundslære, eller tages i forbindelse med kristendomskundskab. Dette ønske blev imødekommet i det socialdemokratiske forslag, men ikke i venstres forslag. Vi vil derfor gerne arbejde for, at det socialdemokratiske forslag på dette punkt kan komme ind i loven. Vi har bemærket med glæde, at kristendomsundervisningen er fastholdt på alle klassetrin.

Seksualundervisningen skal ifølge § 6 indgå i undervisningen i grundskolen, dvs. den integrerede tvungne seksualundervisning. Vi er ikke imod, at skolen meddeler seksualoplysning, hvis det sker i samråd med forældrene, men vi ønsker, at den skal være frivillig, sådan at forældrene selv kan

bestemme, om børnene skal deltage i den. Vi ønsker dette fag henlagt til et selvstændigt fag: familiekundskab.

Skal børnene behandles retfærdigt, så skal de behandles forskelligt, fordi de er forskellige: det gælder også, hvad det faglige niveau angår. Derfor må der tilbydes dem undervisning på det niveau, der giver dem bedst udbytte, og derfor har vi med tilfredshed konstateret, hvad der står i § 8 angående de to kurser af forskelligt indhold. Men jeg vil gerne sige, at vi beklager, at faget dansk ikke også kan indgå heri.

Med hensyn til eksamen skal jeg, da tiden nu er knap, kort sige, at vi hilser med tilfredshed udformningen af området omkring eksamener og standpunktsprøver.

Må jeg afslutte med at sige: det foreliggende forslag har efter vor opfattelse mangler; der er mange ting, der skal diskuteres — der er ungdomsskolen, der er efterskolen, der er de små skoler, der er skematimetallene — men det er på mange måder et konstruktivt og et positivt forslag. Det er efter min bedste opfattelse, når disse mangler bliver rettet, et forslag, som kan være med til at gøre vor skole til et sted, hvor det er godt at være for vore børn, fordi de føler, de får noget ud af at være der.

Freddy Madsen (DKP):

Det var også med megen undren, vi modtog undervisningsministerens meddelelse om, at hun afstod fra at fremsætte sit eget forslag og i stedet for vil bygge på fru Tove Niensens, men efterhånden som tingene udvikler sig, forstår vi desværre bedre, at regeringen åbenbart på dette, som på andre områder agter at føje sig for det borgerlige pres uden hensyn til de stærke og brede folkelige krav, der er rejst ude omkring om en klar markering af en anden politik også på dette vigtige område. Men så burde man efter min mening sige tingene rent ud i stedet for at fremsætte nogle luftige undskyldninger om manglende tid, når dog enhver ved, at hr. Heinesens forslag var udarbejdet længe før fru Tove Niensens. Så sætter jeg sådan set mere pris på hr. Erling Olsens sanddrøhed i denne sag, når han herfra taler om de gratis glæder. Vi mangler jo sådan set bare en tilføjelse om det med lykken, der ikke er gods eller guld, eller andre af den slags sentenser, som man i tidens løb har